

!Pura Vida!

Nieuwsbrief van Kees en Claudia Geluk

Februari 2021

NUMMER 10

Terug naar school

Hoi Thomas, je gaat sinds kort weer naar school, hoe is dat?

Ja, heel leuk want nu kan ik mijn vrienden weer in het echt zien. Alleen moeten we wel de hele dag een mondkapje op. Vroeger namen we eten mee dat we op school moesten opwarmen. Nu mogen we geen warm eten meer meenemen, om besmetting via de magnetron te voorkomen. Eigenlijk meer zoals in Nederland dus: schoolbrood. We hebben bijna een jaar thuis virtueel les gehad. Maar nu mogen

we gelukkig weer naar school. De ene week gaan we naar school en de andere week hebben we virtueel les. We wisselen af met andere kinderen.

Je zit nu op de middelbare school. Wat is er anders?

Eigenlijk is er niet zo veel anders, want hier hoort de middelbare school en de basisschool bij elkaar. Wat wel anders is, is een paar nieuwe vakken, zoals robotica (robots programmeren), science lab (natuur- en scheikun-

de proefjes), en hogar/industriales (huishoudelijke vaardigheden/technische klussen).

Hoe gaat het contact met je vrienden op school?

In de pauze mogen we geen spelletjes spelen zoals voetbal of basketbal. Want anders zou je elkaar kunnen aanraken. Wat we vooral doen is veel praten met elkaar, grapjes maken en bijvoorbeeld een wedstrijdje rennen. Daarbij hoef je elkaar niet aan te raken.

In dit

nummer:

Terug naar school	1
Jezelf opnieuw uitvinden	2
Kogelregen	3
Een kerk die dient	3
GZB-podcast	4
Gebedspunten	4

Jezelf opnieuw uitvinden

Het was alweer een aantal maanden geleden dat we elkaar zagen. Maar rond de kerst bedachten we dat het wel leuk was om hem uit te nodigen. Ik (Kees) zoek zijn contact op in WhatsApp. Daar zie ik dat hij die voor het laatst geopend heeft in september. Ik vraag een paar mensen die hem waarschijnlijk nog wel ontmoet hebben sindsdien, maar ook daar geen enkel spoor van leven. Ik begin me zorgen te maken. De volgende morgen ga ik naar de plek waar hij ongeveer moet wonen. Als ik roep, wordt er na een tijdje opengedaan door een vermaerde versie van wie ik in gedachten heb. "Goed om je te zien, hoe gaat het met je, wat is er gebeurd?". Vanaf het begin van de pandemie heeft hij geen inkomen meer gehad. Alle opdrachten die hij als zelfstandige had uitstaan, werden ingetrokken. En langzaam maar zeker is zijn spaargeld opgebraakt.

Vandaar dat sinds enkele maanden zijn telefoon is afgesloten. Niet echt handig als dat nu juist het middel is om weer nieuwe opdrachten binnen te krijgen.

Voor de kerstavond had hij nog niets, dus hij was blij dat hij die avond met ons kon doorbrengen. In januari hebben we opnieuw contact. Op het moment dat hij bijna naar huis gaat, vraagt hij of we voor hem willen bidden. Een paar dagen terug is de huisbaas langs geweest. Om indruk te maken, had hij een brede kerel meegenomen. Dat kwam dreigend over. De huurachterstand was flink opgelopen. En de huurbaas had liever dat hij deze

maand nog vertrok dan een belofte dat de huur betaald zou worden zodra er weer geld was. Alvorens met hem te bidden een paar vragen: "Waar ga je naartoe? Hoe ga je jezelf onderhouden? Wat zijn je plannen?" We onderzoeken of de auto die hij nog heeft geschikt is om te gebruiken als Uber. Helaas is die daarvoor net iets te oud. Maar ook lijkt het idee van zulk werk niet erg aantrekkelijk. En daar komen we op een gevoelig punt, iets wat we veel vaker tegenkomen in Costa Rica. In

Dagelijks brood voor mensen in Costa Rica: gallo pinto, rijst met bruine bonen

het algemeen kun je zeggen dat de mensen uit de middenklasse het stukken zwaarder hebben met de gevolgen van de coronacrisis, dan de arme mensen. Voor veel middenklasse mensen is hun beroep sterk verbonden met hun status en identiteit. Als consultant, manager, advocaat etc. is het moeilijk om een stapje terug te doen, onder je niveau te solliciteren of het over een andere boeg te gooien. Wat moeten de mensen er wel niet van denken? En gooi ik mijn glazen niet in voor mijn toekomst? Het valt niet mee jezelf opnieuw uit te vinden.

Voor de arme mensen in Costa Rica, die we bijvoorbeeld kennen uit La Tabla, waar Claudia werkt, is de coronacrisis een variatie op een bekend thema. Mensen zijn daar altijd bezig om te zoeken naar mogelijkheden hoe te overleven. Daardoor is hun veerkracht en creativiteit vaak groter. Bijvoorbeeld als de vader van een gezin even een paar dagen thuis zit omdat er even geen nieuwe klus in de bouw is, gaat de moeder op bestelling koken voor anderen. Of mondkapjes naaien en met kleine winst verkopen. Desnoods gaan mensen dingen verkopen op straat. Maar in ieder geval niet wachten tot er een oplossing in je schoot geworpen wordt.

Naast die creativiteit en veerkracht zien we nog een groot verschil. In de middenklasse wijken zijn de mensen individualistischer. Als het zout op is, ga je niet naar de bureu, maar naar de winkel. En trouwens, hoe heten die bureu eigenlijk? In La Tabla hoorden we van

een gezin dat tijdelijk geen inkomen had. Verschillende vrouwen uit de wijk maakten samen een pakket met boodschappen om dit gezin te helpen. En als ze in hetzelfde schuitje zitten, worden ze waarschijnlijk ook geholpen.

We hebben onze vriend kunnen helpen door tijdelijk zijn spullen bij ons thuis op te slaan en de wegensbelasting te betalen, zodat hij zijn auto op straat kon zetten. Gelukkig is het nog niet nodig geweest om in zijn auto te slapen, tot nu toe heeft hij onderdak weten te vinden, maar dit was wel even het toekomstperspectief.

Kogelregen

Meestal gaat Claudia 's morgens naar La Tabla. 's Morgens is het daar rustig. De leden van de drugsbendes liggen dan nog op bed. Maar deze keer kwam het beter uit om 's middags te gaan. Verschillende groepen kinderen komen aan de beurt voor bijles. In één van de groepen is een jongen jarig geweest. Enkele moeders hebben geld bij elkaar gelegd om een taartje voor hem te kopen. De jarige Job is geëmotioneerd als Claudia voor hem en zijn toekomst bidt.

De laatste groep aan het eind van de middag is een groep met leerlingen uit de eerste klas van de middelbare school. Op een geven moment horen ze knallen. De tijd van vuurwerk is al weer voorbij, dit moeten kogels zijn. Claudia wil samen met de kinderen wegduiken en zoekt een plekje waar je relatief veilig bent, waar er in ieder geval

enkele muren tussen hen en de kogels in zitten. De kinderen moeten lachen om Claudia's reactie. Dit gebeurt

zo vaak. De huizen van La Tabla staan op een helling. De drugsbendes van boven en van beneden schieten naar elkaar. Soms gooien ze ook stenen naar elkaar.

De moeders waarschuwen Claudia via Whatsapp dat ze binnen moet blijven. Als het opgehouden is, wordt ze door één van de moeders opgehaald en mee naar hun huis

genomen om wat te kalmeren bij een bak koffie voordat ze weer naar huis gaat. Vanaf nu gaat ze alleen nog 's morgens. Maar het is triest dat dit voor deze kinderen zo normaal is, dat ze er niet van blikken of blozen. Terwijl het zeker niet de eerste keer zou zijn dat iemand in La Tabla omkomt door een verloren kogel.

Een kerk die dient

Dit jaar zijn we echt aan de slag gegaan met het programma "Una Iglesia al Servicio", een kerk die dient. We werken samen met een aantal kerken. In deze kerken wil men graag het Evangelie handen en voeten geven door te zoeken naar manieren om iets te betekenen voor hun buurt. Vanuit het pro-

gramma ondersteunen we deze kerken op verschillende niveaus. In de eerste plaats gaan we aan de slag met het leiderschap (in Nederland zouden we zeggen: de kerkenraad). Op de foto zijn we bezig met zo'n gesprek. Met deze mensen denken we na over zaken als hun missie en visie. Wat voor kerk wil-

len we zijn? En wat voor mensen vormen in deze kerk? Hoe kunnen we dat doen. Als dat soort za-

ken helder is, kan de kerk zich ook gericht voorbereiden op een activiteit of project voor de wijk.

In de tweede plaats geven we cursussen voor de toekomstige vrijwilligers van deze projecten. Praktische cursussen, die begrijpelijk genoeg moeten zijn voor mensen die niet kunnen lezen en schrijven en ook interessant genoeg voor hoger opgeleide mensen.

Omdat het goed is de hele gemeente erbij te betrekken, bieden we ook maandelijks een preek-schets en een Bijbelstudie met een diaconaal karakter aan. Voor de maand maart gaat het over de voetwassing, een dubbel voorbeeld: een voorbeeld van Jezus' liefde tot het einde en een voorbeeld om na te volgen.

GZB

Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

U kunt een gift overmaken
naar IBAN
NL91INGB0690762445
o.v.v.
TFC Kees en Claudia Geluk

Colofon

Kees en Claudia Geluk zijn met hun vier kinderen uitgezonden uit wijkgemeente de Dorpskerk van de Protestantse Kerk te De Bilt in samenwerking met de GZB. Ze houden zich bezig met theologisch onderwijs en zetten zich in voor mensen in de marge in Costa Rica.

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief.

Website: www.gzb.nl/puravida
Facebook: www.facebook.com/gelukpuravida
Email Kees: keesgeluk@hotmail.com
Email Claudia: ninoskasolis@hotmail.com
Email TFC: tfcgeluk@dorpskerkdebilt.nl

GZB-podcast: luister mee!

Vanuit de GZB:

GZB wil graag de verhalen delen van de zendingswerkers. Daarom hebben we een GZB-podcast gemaakt over hoe zendingswerkers hun leven delen met de mensen om hen heen, over de invloed van culturele verschillen en over de veelkleurigheid van de wereldkerk.

In totaal zijn er vijf afleveringen. Leendert Wolters uit Tsjechië, Ditteke den Hartog uit Malawi, Marjan Lindhout uit Nicaragua, Kees en Claudia Geluk uit Costa Rica en Harriëtte Smit uit Frankrijk vertellen hoe zij hun leven en geloof delen met de mensen om hen heen.

Bent u benieuwd naar de verhalen van de zendingswerkers in de verschillende werelddelen? Download dan deze podcasts via <http://www.gzb.nl/podcast> of beluister deze via Spotify onder de naam 'Deel je leven' of 'GZB'.

Gebedspunten

We willen een aantal punten van gebed en dank met jullie delen. Doet u ook mee?

- We danken met de kinderen dat ze na zoveel tijd eindelijk weer echt naar school kunnen gaan. Ze genieten er enorm van. (zie pagina 1)
- We danken dat het in Costa Rica behoorlijk goed gaat qua aantallen corona besmettingen. We bidden dat deze ontwikkeling doorzet en dat mensen die in de problemen zijn geraakt weer kunnen oprabbelen.
- We bidden voor de mensen in de middenklasse van Costa Rica die vanwege de corona maatregelen in de problemen zijn gekomen en vaak meer dan hun armere landgenoten problemen hebben om zichzelf opnieuw uit te vinden. (zie pagina 2)
- We bidden voor de kinderen in La Tabla die eigenlijk al heel gewend zijn geraakt aan geweld (zie pagina 3). We bidden voor hun veiligheid (en ook die van Claudia) en we bidden voor een leven waarin meer trekken van het Koninkrijk van God zichtbaar zijn.
- We danken dat er in het programma "Een kerk die dient" nu concreet aan de slag gegaan kan worden met kerken die het verlangen hebben om iets van het Evangelie zichtbaar te maken in wat zij doen voor hun wijk (zie pagina 3). We bidden dat het programma hen zal helpen om na een jaar echt goed voorbereid aan de slag te kunnen gaan.